

TOM 4338 K.T.O.

Kamarádi táborových ohňů

Jméno:

Jméno:

Přezdívka:

Adresa:

Telefon:

Do oddílu jsem vstoupil (mm/rrrr):

Název družiny:

Jméno mého družinového rádce:

Adresa:

Telefon:

Náčelník oddílu: Radan Vincenec

Adresa: Bémova 20, Ostrava – Bartovice, 717 00

Telefon: 725 942 788

e-mail: vincenec.r@gmail.com

Hospodář oddílu: Anežka Tichá

Strážce světla:

Adresa klubovny:

Ostrčilova 4 – hospodářská budova, Ostrava, 702 00

KDO JSME?

Jsme turistický oddíl, jehož hlavní náplní je zábavné a smysluplné využití volného času mladých lidí. Protože pro tuto činnost potřebujeme mít určité zázemí, jsme členy:

Asociace Turistických Oddílů Mládeže (A-TOM)

Členstvím v A-TOMu získá oddíl vlastní právní subjektivitu jako nezisková organizace. Oficiální název oddílu tedy zní Turistický oddíl mládeže 4338 K.T.O. Protože A-TOM původně vznikl vyčleněním z KČT (Klub českých turistů), jsou podle stanov všichni členové A-TOMu také členy KČT.

Výhody plynoucí z členství:

- Pojištění všech účastníků na oddílových akcích
- Možnost čerpat dotace ministerstva školství na nájem a provoz klubovny, na výpravy a letní stanový tábor a také na oddílový materiál
- Možnost čerpat dotace města přes KČT
- Možnost využívat objekty vlastněné A-TOMem
- Spolupráce a výměna zkušeností mezi oddíly

Činnost našeho oddílu vychází z Lesní moudrosti popsané spisovatelem a zakladatelem tohoto směru E. T. Setonem. Cílem oddílu je ukázat svým členům krásu přírody a „přírodního života“. S jejich pomocí pak mohou objevit krásu a sílu přátelství a také třeba poznat sami sebe, i to, co je v ostatních kamarádech kolem nich.

Napsáno normálními slovy – jezdíme do přírody, hrajeme hry, trénujeme tábornické dovednosti a snažíme se, aby při tom všem vládla pohoda a kamarádství.

ORGANIZACE ODDÍLU

Oddíl je založen na družinovém principu. To znamená, že každý člen nebo nováček patří do družiny, na jejíchž schůzky chodí. O správný chod družiny se stará družinový rádce, kterému pomáhají družinovní podrádci. Oddílové vedení, které je složené ze starších členů, připravuje výpravy a zajišťuje (zodpovídá za) chod celého oddílu. Také v případě potřeby pomůže rádcům na schůzce.

Nováček se stává členem oddílu složením oddílového slibu. Ten se skládá na táboře, Velikonoční či Vánoční výpravě. Ke slibu může nováček jít, až když splní Nováčkovskou zkoušku. Tím prokáže, že je schopen se aktivně zapojit do oddílových činností a má základní tábornické znalosti.

Nováčkovskou zkoušku musí každý nováček splnit do jednoho roku od oficiálního vstupu do oddílu. Pokud to nestihne, získané body se mu vymažou, a začíná znova.

Družinové rádce a podrádce vybírá náčelník spolu s oddílovým vedením. Jsou to zkušenější členové, kteří prokáží nejen znalosti, ale i schopnost připravit si program a vést družinu.

Do **oddílového vedení** přestupují starší členové (většinou družinovní rádcí), kteří prokáží schopnost organizovat větší akce a nést zodpovědnost za ostatní. Nejčastěji přechází ve věku 18 let.

Náčelník zodpovídá za chod celého oddílu. Je jeho hlavním vedoucím a tak také vystupuje před veřejností a ostatními oddíly.

Hospodář se stará o oddílové finance, účetnictví a materiál. Zajišťuje případné dotace pro oddíl a je zástupcem náčelníka v jeho nepřítomnosti.

Strážce světla je čestná funkce, která říká, že tento člověk je příkladným členem oddílu. Jeho posláním je udržovat myšlenku oddílu a dbát na jeho správnou činnost. V určitých případech působí jako „most“ mezi vedením (náčelníkem) a členy, pokud ti sami nechtějí hovořit přímo.

Náčelník, hospodář a Strážci světla jsou voleni všemi členy oddílu na sněmu (obvykle bývá na táboře).

NÁPLŇ ČINNOSTI

Schůzky:

Jsou 2 hodinové a probíhají v naší oddílové klubovně. Vede je družinový rádce, který rozhoduje o jejich programu, přítomen je vždy i člen vedení, jako dozor. Jejich většinou náplní jsou různé druhy her. Samozřejmou součástí každé schůzky je i „hlubší“ náplň – získávání nových znalostí a dovedností, jakožto příprava nováčků na nováčkovskou zkoušku, nebo těch prohlubování dosavadních. Tato část je buď začleněna do nějaké z her, nebo si na chvíli sedneme a popovídáme si na dané téma, něco si předvedeme a vyzkoušíme. Část schůzky může probíhat i venku.

Výpravy:

Jsou připravovány vedením oddílu, které rozhoduje o jejich programu. Na výpravách působí oddíl jako celek.

- **Jednodenní výpravy** převážně směřují do přírody. Na předem určené trase je pochod střídán hrami a soutěžemi. Naskýtá se také možnost vyzkoušet si své dovednosti v praxi – rozdělání ohně, práci s pilou a sekerou, praktické užití uzlů apod. – které v klubovně provádět nelze.
- **Na vícedenní výpravy** jezdíme pod stany (pokud je teplo) a do chat, škol a jejich tělocvičen nebo jiných podobných zařízení (pokud je zima). Program může být podobný jednodenní výpravě, ale pravidelně bývá celá výprava provázena jednou legendou – tématem, které určuje celé její dění.
- Zvláštními výpravami jsou **srazy**, na nichž se setkává a soutěží více oddílů.

- V průběhu let se některé akce staly **tradičními**. Jsou to mnohdy i výpravy společné s jinými oddíly (*kurzívou*): *Sraz oddílů (původně ABC)*, *Ringo*, *Mikuláška*, *Vánočka*, *Zimní sraz*, *Vítání jara*, *Manévry*, *Velikonočka*, *Boj družin*.

Každý nováček i člen je zařazen do **celoročního bodování**. Boduje se jak samotná účast na schůzkách a výpravách, tak také nošení výstroje a výzbroje na akce, výhry v soutěžích, psaní deníku nebo kroniky, splnění bodů do nováčkovské nebo rádcovské a další. Vyhodnocení probíhá na táboře a vítěz dostává placku i hodnotné ceny či výhody.

Letní stanový tábor:

Je vyvrcholením celoročního úsilí. Jezdíme na dva týdny do přírody pod stany (tzv. podsady) v období velkých letních prázdnin.

Dva týdny bez civilizačních vymožeností vedou k samostatnosti a soběstačnosti. K tomu napomáhá i vlastnoruční budování a bourání tábora, které probíhá každým rokem znovu (jako výprava s názvem *Stavba tábora*, bourání podle situace jako zakončení dvoutýdenního tábora nebo jako akce pro starší).

Základem je celotáborová hra (CTH), která má ústřední téma, a která je připravena a řízena vedením oddílu. Současně se hrají i různé sporty a chodí na tzv. „etapovky“ po krásách okolí. Všichni se také zapojují na chodu celého tábora - sháněním dřeva, pomocí v kuchyni nebo nočním hlídkováním. Vše je zakončeno velkým táborovým ohněm a sněmem, na kterém se shrne uplynulý rok, zvolí se zástupci oddílu a vysloví se přání do roku nového.

HISTORIE ODDÍLU

Náš oddíl byl založen roku 1977 Janem Pavlíčkem původně jako pionýrská organizace s klubovnou v kabinetu ZŠ Matiční. Proto i první šátky měly červenou barvu. Název Kamarádi táborových ohňů dostal od jedné tehdejší kapely (která už ale neexistuje), hlavně pro jeho význam.

Vznik oddílu: 1977, Jan Pavlíček – Watuka (první náčelník)

První družiny: Červená, Modrá, Zelená, Žlutá (rozděleny na kluky a holky, mladší a starší)

Po dvou letech oddíl na rok přerušil svou činnost, protože náčelník odešel na vojnu. Po té oddíl chvilku (necelý rok) fungoval rozdělen na kluky (K.T.O.) a holky (Amazonky). Klubovna se přesunula do DDM na Ostrčilově ulici (dnes SVČ). Od sjednocení celého oddílu zpátky dohromady je oddílový šátek žluto-černý a družiny nesou nová jména, která jsou odvozena od latinských názvů stromů.

Družiny: Salix (vrba), Taxus (tis), Thilia (lípa), Gingo (jinan)

Další náčelníci: Lobo, Tanya, Šebus, Pavel, Petr, Klokán, Žvajgl, Jirka, Radan

V roce 1989 byla založena družina Bobrů, která byla určena pro menší děti. Byla to jakási přípravek pro vstup do oddílu. V roce 2000 ale tato družina opět zanikla. V oddíle se mezitím kromě funkce náčelníka vydělila také funkce hospodáře a Strážce světla. Klubovna postupně prošla pár stěhování na Stodolní a Střelniční ulici a následně na Současnou adresu na Ostrčilově ulici.

Oddílový kroj:

Jde o zelenou vojenskou košili, na níž jsou našity či připíchnuty následující označení:

Oddílový znak – dvě ruce symbolizující přátelství, strážní oheň. Znak je v podstatě vyjádřením jména oddílu; člen jej smí nosit až po splnění nováčkovské zkoušky. Levý rukáv.

Domovenka – s nápisem Ostrava, symbolizující domovské město. Levý rukáv nad znakem.

Označení družiny – první písmena názvů družin, podle toho, do které družiny daný člověk patří; S – Salix, T – Taxus, Th – Thilia, G – Gingo, V – vedení. Nad levou kapsičkou.

Funkční štít – označení případné hodnosti v oddíle; 1 šipku nosí poddružinová, 2 šipky družinová, 3 šipky vedení a případně má náčelník 3 šipky se stříškou. Levý rukáv pod znakem.

Odborky – získané za nadstandartní dovednosti. Pravý rukáv.

Roček – malý kulatý odznak s počtem let, které člen strávil v oddíle, mění se vždy po dvou letech (na ročcích jsou jen sudá čísla). Roček 2 má barvu bílou, 4 žlutou, 6 modrou a 8 zelenou. Od desítky nahoru jsou všechny ročky černé. Pravá kapsička.

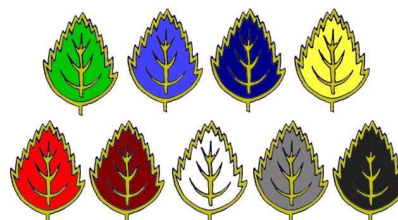
Zvláštní ocenění:

Žlutý kvítek – je oceněním za příkladné chování, iniciativu a pomoc ostatním. Symbol žlutého kvítku je převzat z knih Jaroslava Foglara, kde žlutý květ na klopě Vontů symbolizoval jejich svornost.

Levý okraj límečku.

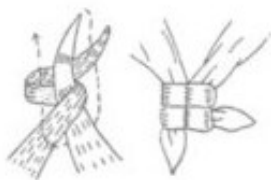
Březový lístek – je oceněním lidí podílejících se na chodu oddílu a připravujících program. Prvních devět označujeme jako JUNy. Odznaky mají různé barvy podle váhy a práce, které daný člověk v oddíle i mezi oddíly udělal.

První lístek je zelený, 2 světle modrý, 3 tmavě modrý, 4 žlutý, 5 červený, 6 karmínový, 7 bílý, 8 šedý, 9 černý, nejvyšší tři seniorské stupně (SENy) jsou pak bronzový, stříbrný a zlatý.

Levá kapsička.

Nedílnou součástí kroje je i **oddílový šátek**. Má tvar trojúhelníku černé barvy (symbolizujícím Ostravu, která je označována jako „černá“ díky těžbě černého uhlí) a žlutým okrajem (žlutá je barva slunce a naděje).

Šátek dostává člen po té, co splní nováčkovskou zkoušku a složí slib.

Šátek je na krku buď zavázán Uzlem dobrého skutku (Dobráček) nebo je přichycen turbánkem.

NOVÁČKOVSKÁ ZKOUŠKA

Je deset ucelených bodů, které by měl každý nováček zvládnout, aby se stal právoplatným členem oddílu. Plní ji po dobu jednoho roku. Pokud to nestihne, získané body se mu vymažou, a začíná znova.

- **Umí používat morseovku nebo semafor**

Zná způsoby vysílání (signálkami, rukama, pomocí světel), umí s jistotou vysílat i přijímat zprávu alespoň jedním způsobem (druhým způsobem alespoň trochu).

- **Uváže 6 základních uzlů, dobráček a tkaničky**

Zvládne zavázat „regatu“ (6 základních uzlů na 4 vázačkách) třikrát za sebou dobře a alespoň jednou pod minutu. Zná názvy základních uzlů a jejich použití. Dále umí uvázat uzel dobrého skutku (dobráček) a umí si zavázat tkaničky (použitelně).

- **Umí pracovat s nožem, pilou a sekerou**

Umí bezpečně zacházet s nožem, pilou a sekerou (pracovat, nosit je a skladovat). Nožem ukrojí krajíc chleba a nakrájí cibuli. Pilou uřeže jedno dřevo sám a poleno s pomocníkem. Sekerou oseká kolík a zabije jej do země.

- **Zná zásady práce s ohněm**

Zná druhy ohňů a ví, jak vypadají. Dále ví, kde se může rozdělovat oheň, jak nachystat bezpečné ohniště a jak ohniště po použití uklidit a zamaskovat. Je schopen oheň samostatně zapálit (na tři sirky - podle podmínek).

- **Umí používat základní typy šifer**

Umí zašifrovat text 5 různými způsoby a vyluští alespoň 5 daných šifer.

- **Zná strukturu oddílu**

Zná celou historii oddílu (rok založení, všechny náčelníky, jak šli po sobě, zná 1. družiny, názvy současných družin – i jejich český překlad, co jsou bobři...). Ví, pod jaké organizace oddíl spadá, jaká je

jeho náplň a organizace (zná tradiční výpravy, ví, kdo je současný náčelník, hospodář a strážce světla – i co znamenají tyto funkce, kde je oddílová klubovna, kdy nováček dostává šátek, které funkce se volí a kým, ví, co patří na kroj – i symboliku barev...).

- **Vlastní deník/zpěvník a KPZ**

Vlastní KPZku a deník, do kterého si píše alespoň půl roku, anebo vlastní KPZ a zpěvník s alespoň 30 písněmi, nosí jej na výpravy a zapojuje se při zpěvu.

- **Vlastní oddílové tričko a kroj a udržuje je**

Vlastní oddílové tričko (z tábora nebo si jej koupí v klubovně) a kroj. Předvede, že je schopen se o kroj starat (přišít knoflík, nášivku, vyhrnout si rukávy). Také ví, na které výpravy se jezdí v oddílovém tričku, a na které se bere kroj (kroj – Vánočka, Velikonočka, Sraz oddílů)

- **Umí sbalit oddílový batoh**

Umí se samostatně sbalit na výpravu, podle zásad balení oddílového batohu, ví, které věci si má na výpravy brát (tj. lehkou a těžkou polní – co si brát na jeden den a co na více dnů).

- **Umí pracovat s mapou a buzolou**

Umí pracovat s mapou - zorientovat ji, určit světové strany a vzdálenost, zná základní topografické značky. Také umí naměřit a jít podle azimutu (buzoly), případně se zúčastní azimutového závodu a zvládne dojít k cíli.

BALENÍ BATOHU

Před balením si věci rozložíme a ještě jednou probereme, co skutečně potřebujeme, abychom nenosili nic zbytečného a aby nám naopak nic důležitého nechybělo (zubní kartáček, lžíce...). Poté věci ukládáme do batohu (podle potřeby je zabalíme do igelitové tašky (náhradní boty, spodní prádlo...)).

Při balení je třeba mít na mysli těžiště batohu a také to, kdy budeme jednotlivé věci potřebovat. Těžší věci zabalíme k zadům – co nejbližší k těžišti těla. Pláštěnka je zcela nahoře, aby byla po ruce, a pod ní hned stan (pokud jej na výpravu bereme).

Na batohu by po sbalení nemělo nic viset, např. i popruhy, které zrovna nepoužijeme, musí být zapnuté a přitažené. Věci, které se do batohu už nevejdou, zkusíme ještě jednou do batohu dostat. Pouze nestandartní věci (pila, karimatka, špinavé boty...) mohou být přidělané pevně na batoh z venku.

Lehká polní:

- Pláštěnka
- Šátek
- Vázačka + KPZ
- Papír + tužka
- Jídlo + pití (na celý den)
- Náhradní ponožky
- Případně mikina či svetr (podle počasí)
- V zimě: rukavice + čepice
- V létě: čepice proti slunci (opalovací krém)
- Reflexní prvky
- **Oddílové tričko** (to si bereme na sebe, ať působíme reprezentativně a hlavně jako celek)
- bloček Nováckovské zkoušky

Těžká polní:

- Oddílový kroj
- Spacák + karimatka
- Věci na spaní
- Náhradní oblečení na ven i dovnitř (tričko, kalhoty, mikina, spodní prádlo, ponožky)
- Ešus + lžíce + kapesní nůž
- Funkční baterka
- Hygienické potřeby (pod stan včetně toaletního papíru)
- Zubní kartáček + pasta
- Náhradní boty
- Do chaty: přezůvky
- Nafasované vybavení z klubovny (stan, kotlík, sekera, pila, vařič, bomba,...)
- CELÁ LEHKÁ POLNÍ

CO NA SCHŮZKU?

Na každou schůzku je zapotřebí mít tyto věci:

- Trhací blok A5
- Psadlo (tužka, propiska nebo fix)
- Šátek (bavlněný čtyřcípý o hraně asi 50cm, používá se při hrách hlavně na zavázání očí)
 - Vázačka (uzlovačka, úvazek; je právě dva metry dlouhá, o průměru 5-7mm, používá se nejčastěji k vázání uzlů)
 - Přezůvky (zejména v zimních měsících, je možno nechávat v klubovně)
 - bloček Nováčkovské zkoušky

Je žádoucí, aby nováček všechny tyto věci nosil již od prvních schůzek, neboť jejich absence má za následek narušení programu schůzky. Každý nováček by si sebou jak na schůzky, tak na výpravy měl nosit tento deníček (tzv. nováčkovskou), aby mu byly případné splněné body podepsány.

DENÍK A KPZ

Deník (neboli canc)

Slouží jako taková menší kronika každého aktivního člena oddílu. Jsou v něm zachyceny všechny oddílové akce - zejména výpravy a tábory, kterých se daný člen zúčastnil. Každý si jej vede svým osobitým způsobem. Většinou je text doprovázen diplomky, fotkami, obrázky, či jinými vzpomínkami na danou akci. Deník neslouží jako povinnost něco psát, ale s odstupem měsíců a let by nám měl připomínat zážitky a vzpomínky. Proto bychom měli zápis udělat co nejdříve, aby byl popis co nejpřesnější.

KPZ (krabička poslední záchrany)

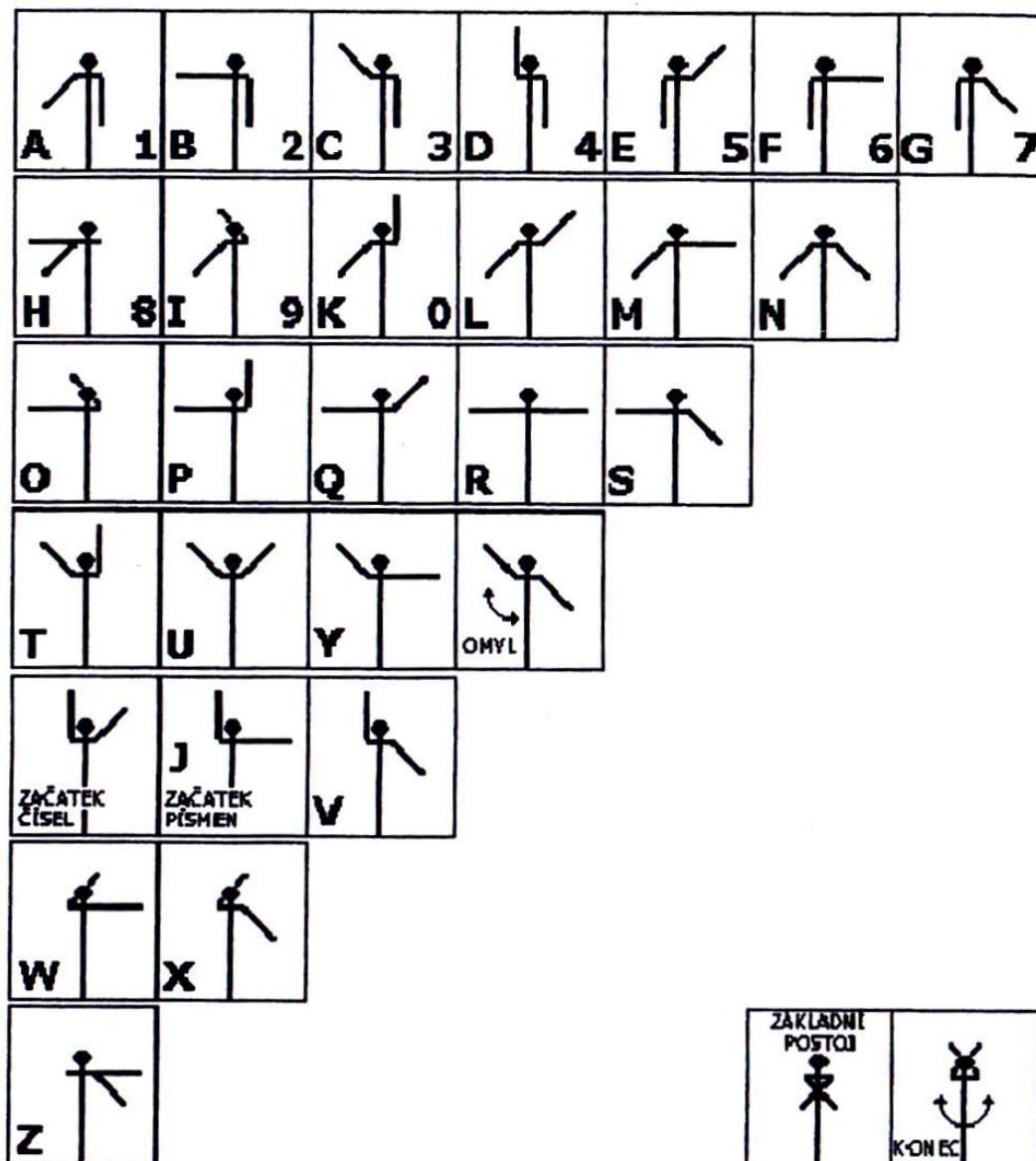
Malá krabička z kovu se zaoblenými rohy, zajištěná proti otevření a navlhnutí, obsahující:

- Zápalky + škrátka (zabalené proti vlhkosti)
- Provázek
- Náplast (s polštářkem, dobře zabalená)
- Svinutý drátek (50cm)
- Tužka
- 5 zavíracích špendlíků
- Jehla + nit
- 20 - 50 Kč v drobných
- Kousek březové kůry nebo suchý líh
- Gumička
- Kousek papíru
- Knoflíky
- Kontakty domů (telefon rodičů, adresa...)

SIGNALIZACE

Semafor

Je jeden ze stylů dorozumívání se na dálku. Vysílá se rukama, popřípadě s vlajkami, kdy každá poloha ruky má svůj daný význam. V noci se do rukou přidávají bílé světla a na hlavu červené pro lepší viditelnost.

Morseova abeceda

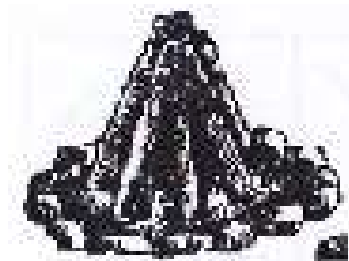
Je dalším stylem dorozumívání se na dálku a také se používá jako šifrovací prostředek. Vysílá se rukama (obě ruce v poloze rozpažení znázorňují čárku, jedna pak tečku), pískáním nebo světlem (blikání dlouhé a krátké).

A	.-	Akát	1	.-----
B	-...	Blýskavice	2	..---
C	-.-. .	Cílovníci	3	...--
D	-..	Dálava	4	-
E	.	Erb	5	
F	..-. .	Filipíny		
G	--.	Grónská zem	6	-.....
H		Hrachovina	7	--....
Ch	-----	Chvátá k nám sám	8	-----.
I	..	Ibis	9	-----.
J	.-.-.-	Jasnín Bílý	0	-----
K	-.-	Krákorá		
L	.-..	Lupíneček		
M	--	Mává		
N	-. .	Nástup		
O	---	Ó náš pán		
P	.-.-. .	Papírníci		
Q	--.-	Kvílí orkán		
R	.-. .	Rarášek		
S	...	Sekera		
T	-	Tón		
U	..-	Učený		
V	...-	Vyučený		
W	.-.-	Wagón klád		
X	-..-	Xénokratéz		
Y	-.--	Ý se ztrácí		
Z	--..	Znamá žena		

OHNĚ

Oheň provází člověka od pradávna. Slouží mu především jako zdroj tepla a bezpečí, ale také při slavnostních okamžicích a při přátelských posezeních.

1. Slavnostní ohně:

- **Pyramida**

Nařezaná polena složíme do pyramidy a obdobným způsobem příkládáme. U větších rozměrů se nejprve doprostřed ohniště zabije kůl, kolem kterého se pak dřeva obkládají.

- **Pagoda**

Je to složitější ohniště, vyžaduje hodně dřeva a pracné je i řezání paliva. Polena klademe ve tvaru čtverce (konce křížíme) od nejsilnějších ke kratším, takže se ohniště směrem vzhůru zužuje. Vnitřek se napěchuje chrastím.

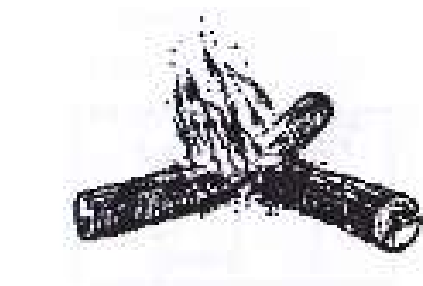

- **Hranice**

Podobá se pagodě, stavba je však jednodušší, protože nemusíme přirezávat, vybírat a skládat polínka podle tloušťky. Hranice má nahoře i dole stejné rozměry.

2. Strážný oheň:

Dává při malé spotřebě dost tepla, ale ne příliš světla a kouře. Skládá se ze tří silných polen paprskovitě složených. Hoří do středu, a jak dřevo uhořívá, přistrkujeme jej do středu. Najdeme jej také na oddílovém znaku.

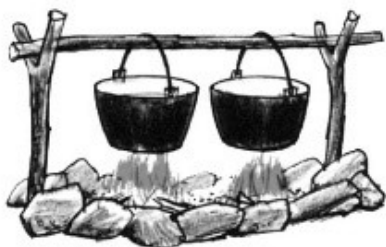
3. Užitékové ohně:

Mezi ně patří jakýkoliv oheň, který rozděláme za účelem vaření nebo jako zdroj tepla. Nemají žádný určený tvar, důležité je ale postavení ohniště jako takového.

- **Závěsy**

Slouží pro co nejjednodušší vaření na ohni. Kotlík sám drží nad ohněm a my se můžeme plně soustředit na vaření. Nejpoužívanější jsou závěsy na jeden nebo více kotlíků, kdy se na okraj ohniště zabije jedna či dvě vidlice, přes které je položeno tzv. heblo.

- **Oheň na sněhu**

Ze silnějších polen vyskládáme podklad (dřevěný rošt), na kterém potom postavíme příslušný oheň.

Zásady práce s ohněm

Než škrtneme první sirkou, připravíme si všechno, co budeme potřebovat. Nejprve začínáme s drobnými větvičkami (s chrastím, nejlépe smrkovým). Nalámeme je a zapálíme. Přes ně položíme již silnější klacíky, a až ty se rozhoří, přidáme zase silnější a tak dál, až nakonec přikládáme silná polena. K zapálení ohně je potřeba suché dřevo.

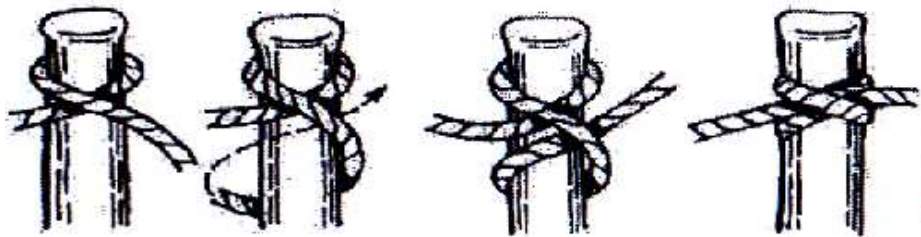
Od rozdělaného ohně neodcházíme!!!

Oheň rozděláváme vždy na místě, které je k tomu určeno, nebo pokud zakládáme nový, tak vždy dostatečně daleko od stromů, suché trávy, atd. (nejlépe u vody). Vykopeme drny, které uložíme do stínu, trávou dolů a zalijeme je. Ohniště obložíme kameny (nebereme je z potoka, ty by mohly prasknout a někoho zranit).

Před odchodem ohniště zamaskujeme. Nejprve je třeba vše řádně uhasit a i kameny nechat vychladnout a polít vodou. Odneseeme zbytek dřeva zpět do lesa, popel rozprášíme pod stromy (nebo zakopeme) a kameny na místo, odkud jsme je brali. Ohniště zasypeme vykopanou hlínou a zamaskujeme drny, které poté zalijeme, aby tráva dále rostla. Vybereme papírky a odpadky, které by se případně mohly kolem ohniště vyskytovat (platí pro celé tábořiště).

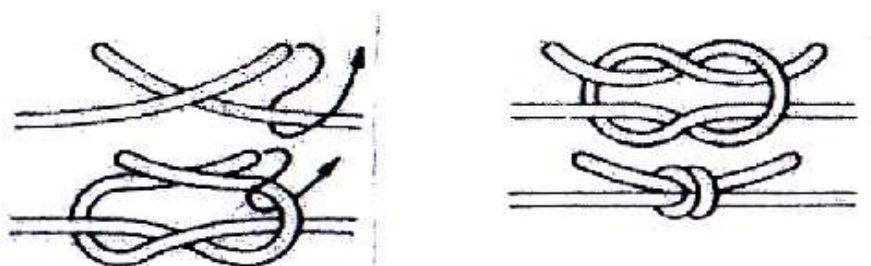
6 ZÁKLADNÍCH UZLŮ

- **LODNÍ SMYČKA – „lod’ák“**

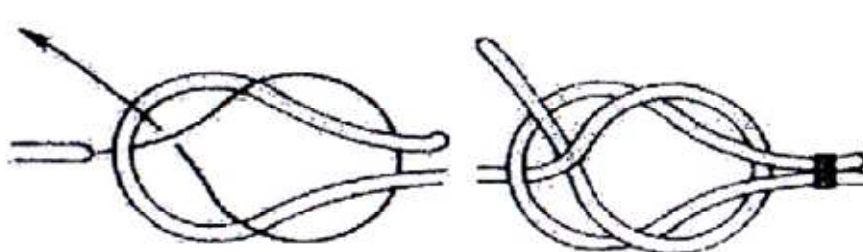
- Použití: k připevnění lana k hladké tyči s kruhovým průřezem (např. loď v přístavu)

- **AMBULANČNÍ UZEL – „ambulák“**

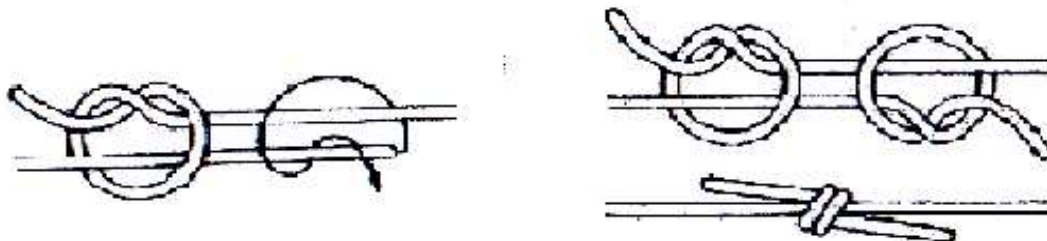
- Použití: ke spojení konců obvazů, šátků – plochý uzel

- **ŠKOTOVÁ SPOJKA – „škot’ák“**

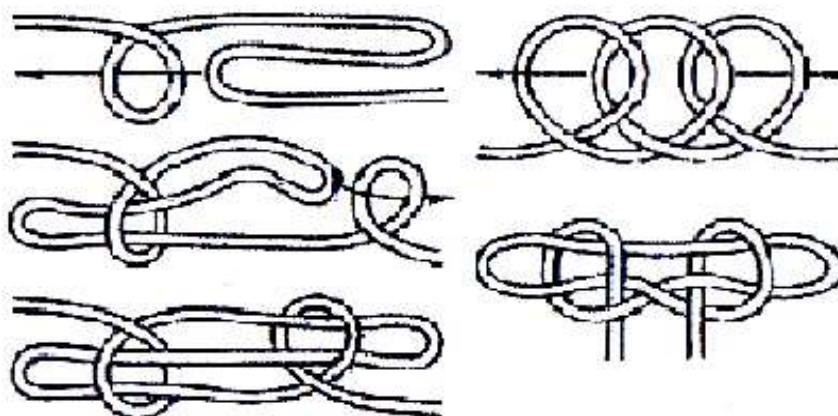
- Použití: ke spojení dvou různě tlustých lan nebo např. na pletení sítí (rybářské, fotbalové, aj.)

- **RYBÁŘSKÁ SPOJKA – „rybařík“**

- Použití: na spojení dvou lan stejné tloušťky, při větším zatížení se špatně rozvazuje

- **ZKRACOVACÍ SMYČKA – „zkacovačka“**

- Použití: na dočasné zkrácení volného lana

- **DRAČÍ SMYČKA – „dračák“**

- Použití: např. nouzové zachycení horolezců (pevná, nestahující se smyčka)

MAPA A BUZOLA

Mapa

Je zmenšený rovinný obraz krajiny viděný shora jakoby z ptačí perspektivy. Čím větší záběr krajiny je zakreslený do mapy, tím méně podrobností zachycuje. Pomáhá při orientaci, ale i při plánování trasy.

- **Měřítko** je součástí každé mapy a udává, kolikrát je skutečná krajina na mapě zmenšená. Také je na něm stupnice skutečných vzdáleností - 1:100 000 znamená, že 1cm na mapě odpovídá 1km (100 000cm) ve skutečnosti, atpod. Podle měřítka můžeme vypočítat skutečnou vzdálenost.
- **Vrstevnice** je pomyslná čára, spojuje body se stejnou nadmořskou výškou. Podle vrstevnic zjistíme stoupání a klesání (čím blíží jsou u sebe, tím větší je převýšení).
- **Topografické značky** („TOPO“) jsou malé symboly zakreslené na turistických mapách. Díky nim se dozvíme řadu informací o krajině, kterou procházíme.

Buzola

V podstatě je to kompas opatřený stupnicí (0° - 360°). Slouží k orientaci mapy, ale i k určení libovolného směru a jeho udržení při pochodu terénem za pomoci azimutu. Světové strany jsou na buzole značeny anglickými zkratkami (sever – N, jih – S, východ – E, západ – W).

- **Azimut** je úhel, který svírá zeměpisný poledník ze severu na jih s přímkou vedenou ve směru našeho pochodu.

ŠIFRY

Šifry slouží pro zakódování zprávy tak, aby ji bylo možno bezpečně předat někomu jinému. Bez znalosti klíče je přečtení šifry tvůrčí činností plnou hledání možných řešení. Šifer existuje nespočet a každý může vymyslet nějakou novou. Zde jsou alespoň ukázky nejběžněji používaných šifer:

- **Morseovka** – Morseova abeceda, kde místo čárek a teček používáme jiné dvojice symbolů.
 - Písmena – velká/malá, souhlásky/samohlásky
 - Pila – kreslíme „ostří pily“ = velký/malý zub
 - Strom – názvy listnatých/jehličnatých stromů
 - Číslo – sudé/liché
 - Barvy – teplé/studené ...
- **Tabulka** – šifrování podle tabulky. Do tabulky 5x5 napíšeme po řádcích abecedu (bez Ch a Q). Písmena v textu šifrujeme tak, že první zapíšeme číslo sloupce a do zlomku pod něj číslo řádku.
 - Ahoj lidi=> 1/1,3/2,5/3,5/2 2/3,4/2,4/1,4/2
- **Číselný posun** - místo písmen píšeme jejich pozici v abecedě, při složitější variantě k danému číslu přičítáme (odečítáme) určitý posun zadaný číslem.
 - Ahoj lidi=> 1,8,16,11, 13,10,4,10 (A=1)
 - Ahoj lidi=> 27,7,15,10 12,9,3,9 (A=27, posun -1)
- **Posun abecedy** - místo písmene píšeme písmeno posunuté v abecedě o zadaný krok.
 - Ahoj lidi=> CIQL NKFK (posun 2)
 - Ahoj lidi=> YFMCh JHBH (posun -2)
- **Ob písmena** – z textu čteme každé n-té (druhé) písmeno
 - Ahoj lidi=> AQhkoyj Plxigdiif

- Další podobné šifry:
 - Mezi písmeny slovo (např. DUB)
Ahoj lidi=>ADUBHDUBODUBJ LDUBIDUBDDUBI
 - Po určitém písmeni (např. po X)
Ahoj lidi=>NXAMBXHXOKXJNMXLXIGHGXDMXI
 - První zepředu, druhé zezadu (nebo z prostředka)
Ahoj lidi=>AOLDIIJH
Ahoj lidi=>DLOAHJII
- **Sloupce a řádky** – zpráva je napsaná ve sloupcích, řádkách...
 - Ahoj lidi=>

A	J	L	I
H	O	I	D
- **Šnek** – zpráva je zatočena do spirály
 - Ahoj lidi=>

L	J	O
I	A	H
D	I	.
- **Pila** – zpráva napsaná do dvou řádků, jako pila nejprve tam a pak zpátky
 - Ahoj lidi =>

A	D	O	L
I	H	I	J
 - Existují různé varianty šifer do čtverce a obdélníku – začít z libovolného rohu a pokračovat do středu, nebo ze středu ven, točit doleva nebo doprava

- **Polský klíč** – jedna z šifer se známým klíčem, místo písmen se pak píše tečky na příslušném místě v „chlívečku“, znázorňující polohu písmene v klíči

- Velký polský klíč -

ABC	DEF	GHCH
IJK	LMN	OPQ
RST	UVW	XYZ

Ahoj =>

- Malý polský klíč -

A	B	C	J	K	L	S		W	
D	E	F	M	N	O				
G	H	I	P	Q	R	T	U	X	Y
						V		Z	

Nazdar =>

Vlajka

(Jenda Korda)

1. Vše tone v snách a život kolem ztich‘,
jen dole v tmách kol ohně slyšet smích,
tam srdce všem jen spokojeně zabuší,
z písniček známých vše jistě vytuší.

R: Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí,
hned se s mráčky snoubí,
vlát bude zas, až mládí čas
opustí nás.

2. Po letech sám až zabloudíš v ten kraj
a staneš tam, kde býval kdys tvůj ráj,
vzpomeneš chvil, těch, kteréš‘ míval tolik rád,
tak jako kdysi ozvěnou slyšíš hrát.

R: Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí,
hned se s mráčky snoubí,
vlát bude zas, až mládí čas
opustí nás.

Nováčkovská zkouška

Jméno a příjmení:

Vstoupil jsem do oddílu:

Úkol:	Splněno dne:
Umí používat morseovku nebo semafor	
Uváže 6 základních uzlů, dobráček a tkaničky	
Umí pracovat s nožem, pilou a sekerou	
Zná zásady práce s ohněm	
Umí používat základní typy šifer	
Zná strukturu oddílu	
Vlastní deník/zpěvník a KPZ	
Vlastní oddílové tričko a кроj a udržuje je	
Umí sbalit oddílový batoh	
Umí pracovat s mapou a buzolou	

Nováčkovská zkouška splněna dne:

Oddílový slib

Slibuji ve stínu těchto skal,
všem druhům z oddílu Kamarádi táborových ohňů,
že podřídím všechny své činy zájmům oddílu,
který bude naplňovat můj další život.

Svou prací a čestným jednáním
vkládám do rukou náčelníka a rádců veškerou důvěru.

Necht' skromnost, věrnost, přátelství a dobrá vůle
jsou ku prospěchu všech kamarádům a mé krásné vlasti.